

Az elhangzottat nyilvánvalóan nem tükrözik a teljes életművet. Mégis úgy gondolom, ez a néhány adat is elegendő ahhoz, hogy rávilágítson az eddigi életmű gazdagságára, és hogy jó szívvél gratulálhassunk Buzogány Dezsőnek a magyar állami kitüntetéshez.

Kedves Dezső! Mindannyiunk nevében azt kívánom, hogy ezután is az a kitartó és töretlen lelkesedés legyen benned, amit eddig láthattunk melletted „jobbágyként”, tanítványként és kollégaként.

Non videri, sed esse! Istené legyen a dicsőség!

Kolumbán Vilmos József

Köszönetnyilvánítás

Főtitiszteletű Püspök Úr, Excellenciás Főkonzul és Konzul Úr,
Nagytitiszteletű Tanácsos Úr, Tisztelt Rektor Úr és Tanártársak,
Kedves Egybegyűlteket!

Az ember onnan sejtí, hogy közel a „vég”, hogy egy adott pillanattól kezdve egymást érik a kitüntetései, vagyis érdemei elismerése mellett elkezdik leírni a leltárból. Ez igen kíméletes, pszichológiaiag is kiváló módszer, mindenkinek csak ajánlani lehet. Ilyenkor az „áldozat” többnyire köszönettel viszonzozza a jóindulatot. Én is köszönöm ezt a kíméletes eljárást.

De komolyra fordítva a szót: köszönöm Magyarország Kormányának és az anyaország gazdájának, hogy minduntalan áttekintget a kerítésen, és gondja van a szomszéd portán élő sorstársaira, ha pedig valaki felhívja figyelmét, egyet-kettőt ilyen kitüntetésben részesít.

Továbbá illesse köszönet Magyarország kolozsvári főkonzulját és konzulját, Mile Lajost és Kecskés Tibort, akik közvetítői ennek a figyelmességnek. Hogy stílusos legyek: *Mille gratias!*

Hadd köszönjem meg a rektor úr szavait is. Végre megtudtam, milyen okos, ügyes és szorgalmas vagyok. Továbbá köszönet a munkatársaknak. Velük kellett volna kezdenem, mert nélkülük nem állnék itt. Amit a díszdoktori oklevél átvételekor Debrecenben mondtam, itt is érvényes: nekik is legalább annyira jár ez a kitüntetés, mint nekem, tiszta szívből osztozom velük a dicsőségben.

Köszönet a diákoknak, akik jelenlétükkel megtiszteltek. Nekik ezt mondom: nem kell márványköves, cifra palotában vagy szuper-elit családban születnetek ahhoz, hogy nyomot hagyjatok a történelemben, és emlékezetes dolgot tegyetek le nemzetünk és egyházunk asztalára. Ezt falusi gyermekként is megtehetitek, ha valamit – bármit – szívesen, szenvedéllyel, megszállottan és napi rendszerességgel végeztek. Mert cseppekből gyűl a zápor, és a záportól dagad folyammá a patak.

Végül hadd köszönjem meg a kegyelmes asszonynak és családomnak azt, hogy évekig-évtizedekig hősiesen szenvedték hiányomat, miközben én éppen a világ megváltásán buzgólkodtam.

Buzogány Dezső

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet évváró istentisztelete és ünnepélye

A 2020/2021. akadémiai évváró istentiszteletre és ünnepélyre rendhagyó módon a kolozsvári Farkas utcai templomban került sor. A vasárnap délben tartott évváró istentiszteleten Gáll Sándor lelkipásztor, az Erdélyi Református Egyházkerület igazgatótanácsai kancellárja és tanügyi előadótanácsosa hirdette az ígét a Gal 5,13–14 alapján: *Mert ti testvéreim, szabadságra vagytok elbíva; csak a szabadság ne hogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáltatok egymásnak. Mert az egész törvény ebben az egy ígében teljesedik be: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.”* Az egyházkerület képviselője kiemelte a bibliai szabadság és a modern szabadságeszmények közötti mély szakadékot, és az „azt teszek, amit akarok” helyett a szeretet-mederbe terelt bibliai szabadság gondolatát hangsúlyozta. Az igehirdetés után az intézet tizenöt református végzős hallgatóját bocsátotta ki, illetve adta át gyülekezeti szolgálatra. Az átadás és átvétel szertartásának legfelemelőbb mozzanataként a végzős hallgatók családtagjaik, tanáraik és teológustársaik közösségében tettek